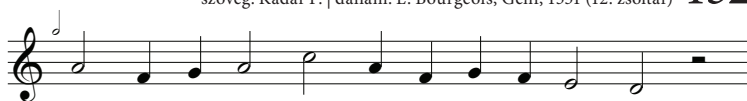

5. Az én két szemem elhomályosult keserűség miatt:
Immár ezektől megemésztetem; sok bűneim miatt!
De kérlek téged: tekints énreám; nézd fogadásodat.
6. Hatalmasságát te szent igédnek jelentsd, hogy tudhassam:
Szabadulását az én lelkemnek engeddd, hogy láthassam:
Ígéretedet te szent Fiadban adjad, hogy bírhasam.
7. Noha sok bűnöm, örvendez lelkem tebenned, Úr Isten!
Mert meghallgattad könyörgésemet, hatalmas Úr Isten!
Bízzál, jó fiam, az én lelkemben, azt mondja az Isten!

Zsolt 12 **152**

szöveg: Kádár F. | dallam: L. Bourgeois, Genf, 1551 (12. zsoltár)

1. Is - te - nem, lásd meg a sok ha - zug - sa - got,

Á - rad e föl - dön sza - vak szenny - ár - ja.

Ál - no - kok aj - kán az i - ge is ál - nok.

Tégy i - gaz - sa - got, szí - vek bí - rá - ja.

2. Istenem, halld meg, mikor csöndben kérlek: / Tisztítsd meg ajkam minden vétectől! / Képmutatásból sohase beszéljek! / Ments meg az álnok, hazug élettől.
3. Istenem, nálad az igaz ígéret, / Áld ezért téged a nagy mindenség. / Add ezüst-tiszta, hiteles ígédet, / Mert ez az élet, ez az üdvösség.